Atmosferes

Per PepMaria el dj., 15/04/2021 - 19:53

Fa uns quants anys, vaig anar convidat a casa de la Silvia, en Diego i la seva filleta Maria Laura, de pocs mesos. Érem a la taula del menjador, xerrant abans de començar a dinar, amb la Maria Laura asseguda sobre la taula, movent-se i balbucejant. Aleshores els grans ens vam asseure bé, ens vam senyar i vam fer silenci per beneir la taula. De seguit, la Maria Laura es va adonar que “passava alguna cosa”, va aturar el balbuceig i es va quedar quieta, atenta al que succeïa al seu voltant...

Naixem i creixem gràcies a la vida que rebem de molts llocs: de la naturalesa, de la societat, dels pares i la família. Quan ens fem grans, aprenem de la societat esquemes mentals i hàbits de conducta que ens ajuden a moure’ns i parlar de manera que la gent del nostre voltant no s’enfadi amb nosaltres. Però hem de procurar que aquests esquemes mentals i aquests hàbits de conducta mantinguin oberta la capacitat d’estar atents a allò que a cada moment passa al nostre voltant: és bo de seguir deixant-nos afectar per l’atmosfera en què vivim. Perquè aquest deixar-nos afectar és el primer pas del treball de l’esperit.

En efecte, començar per obrir l’esperit a l’atmosfera ajuda a situar-s’hi i respondre-hi amb qualitat. Per exemple, quan entro en una habitació on s’està dirimint un conflicte, la meva primera reacció podria ser aplicar un esquema mental que porto al cap i actuar per solucionar el conflicte. Però segurament no és la millor solució, perquè els esquemes mentals sempre es queden curts per comprendre, i les accions que se’n deriven acaben sent calcades de les respostes que he donat a conflictes anteriors (atmosferes diferents). Tanmateix, cada atmosfera és única i demana una resposta diferent, única.

A fi que sorgeixi aquesta resposta diferent i única, cal un temps per deixar-se afectar per aquesta atmosfera única. Deixar-nos afectar significa:

· Mirar atentament les persones i les coses. Perquè el llenguatge corporal em transmet informacions sobre aquella atmosfera de les quals tal vegada ni les persones que la composen no són conscients.

· Escoltar amb cura les paraules i els tons de veu. Perquè paraules i tons m’informen de les idees i dels sentiments que experimenten les persones com a resultat de la trobada de llur història personal amb aquella atmosfera concreta.

· Aturar “la recollida de dades” i deixar ressonar dintre meu allò que he mirat i escoltat. En aquest temps es modificaran els meus esquemes mentals previs i sortiran del meu esperit accions diferents i úniques que aportaran harmonia en aquella atmosfera concreta.

Què serà el que podré fer? Entre accions aparentment poc transformadores i accions aparentment molt transformadores hi ha una llarga llista. No condemnar d’entrada. Procurar entendre les raons de tothom. Mirar amb afecte els qui pateixen. Mirar amb sentit d’urgència els qui els estan fent patir. Demanar un aclariment, fer una pregunta. Donar un cop a l’espatlla del qui està promovent la justícia. Preguntar a la gent com se senten. Distendre l’ambient amb una broma. Invitar tothom a fer alguna cosa per canviar l’atmosfera. Demanar a algú que surti de la sala. Demanar a algú altre que hi entri... En tot cas, la finalitat de qualsevol d’aquestes accions hauria de ser aconseguir que l’atmosfera es faci una mica més respirable: harmònica, pacífica, justa, humana, ecològica...

Totes tenim a dins aquest esperit capaç de captar atmosferes singulars i fer-les més respirables. La Maria Laura, amb pocs mesos, va mostrar que el tenia ben despert. Tant de bo que l’orgull, la pressa o la mandra no ens l’adormin. Tant de bo que trobem pràctiques espirituals que ens ajudin a mantenir-lo despert. Tant de bo que ens deixem inspirar per persones que han estat capaces de captar atmosferes úniques i fer-les més respirables per a tothom i per al medi ambient.

Han passat molts anys i moltes coses des d’aquell dinar amb la Silvia, en Diego i la Maria Laura. La Silvia i en Diego van donar germans a la Maria Laura. Ja de gran, ella els ha donat uns quants néts. Jo procuro recordar i practicar la lliçó que ens va donar la petita: la capacitat de deixar-me afectar per l’atmosfera i per deixar-me inspirar per persones que saben fer-la més respirable.

.....

· “Us asseguro que qui no rebi el Regne de Déu com un infant, no hi entrarà pas.” (Mc 10, 15)

· “Fer més preguntes et fa comprendre més. Ser més caritatiu fa créixer la concòrdia.” (Talmud hebreu)

· “L’intel·lectual vol penetrar en la realitat per comprendre-la; el savi, en canvi, és qui permet que la realitat entri en ell. La pràctica meditativa subratlla precisament aquesta receptivitat.” (Pablo d’Ors)

.....

· Quines actituds has descobert en els infants, que obren el teu esperit a l’atmosfera del moment?

· Quines pràctiques espirituals t’ajuden a mantenir l’esperit obert?

· Recorda algun a situació del passat recent en què vas aconseguir fer l’atmosfera més respirable. Com vas procedir?